

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. С.З., 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стойка Ив. Нанева
като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20225500900053 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 432 от КЗ и чл.45 и чл. 52 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба от Н. Х. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Ч.**, чрез адвокат Н. Н. Д., с адрес за призоваване: гр. С.**, ** против ЗД „Б.И.“ АД – гр. С.*** с правно чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 409 от КЗ чл. 86 от ЗЗД и цена на исковете 50 000 лв., частично предявени от сума в размер на 80 000 лв., обезщетение за неимуществени вреди.

В исковата молба се сочи, че на 17.12.2020 г., в гр. С.З.**, е настъпило ПТП, при което лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“, с рег. № ***, управляван от водача С. И. И., който поради движение с превишена и несъобразена с пътната настилка и с атмосферните условия скорост и без да прояви дължимата грижа към уязвимите участници в движението, ударил пресичащият пътното платно пешеходец - Н. Х. З., ЕГН: *****.

В пряка причинно-следствена връзка с гореописаното ПТП, пешеходецът Н. Х. З., ЕГН: *****, претърпял множество и тежки телесни увреждания, които наложили спешната му хоспитализация в УМБАЛ „***“ АД, а именно: на 18.12.2020г. ищецът постъпил по спешност в лечебното заведение с болки в областта на лявото рамо, оток, силно болезнени движения, болки в областта на главата.

Увреденото общо здравословно състояние на ищеца наложило да му бъде

извършен пълен набор от образни и кръвни изследвания, в резултат които е констатирано, че пострадалият е получил фрактура коли хумери синистра, счупване на шийката на лява раменна кост, комоцио, рани, натъртвания и охлузвания по цялото тяло и множество други.

Тежкото здравословно състояние на ищеца наложило на 22.12.2020г. да бъде извършена оперативна интервенция под пълна анестезия за открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, хемерус.

Болничното лечение на ищеца в УМБАЛ „***“ АД продължило 7 дни до 25.12.2020 г.

Твърди се, че видно от официалните свидетелстващи документи, с които е констатирано настъпването на процесното ПТП, отговорността за последното била на С. И. И., управлявал лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“ с рег. № ***.

Ищецът посочва, че по отношение на процесното ПТП било образувано досъдебно производство № 1228-ЗМ-289/2020г. по описа на ОД на МВР - С.З., пр.пр. № 6852/2020 г. по описа на РП - С.З., както и НАХД № 3259/2021 г. по описа на РС - С.З., приключило с влязло в сила Решение № 19/13.01.2022 г., по силата на което водачът С. И. И. бил признат за виновен за това че е причинил средна телесна повреда на Н. Х. З., представляващо престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2 във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК. Посочва, че постановеното решение по НАХД № 3259/2021 г. по описа на РС - С.З., има задължителна обвързваща гражданския съд сила, съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК, относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Твърди се, че към датата на събитието е било налице валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, учредено с полица № BG/02/120001605180 с начална дата на покритие 12.06.2020г., предоставящо покритието по чл. 493 от КЗ.

Предвид изложеното, намира настъпилото събитие, неговата противоправност и виновността на дееца за безспорно доказани, а оттук и за доказано наличието на гражданска отговорност, попадаща в покритието на чл. 493, ал. 1 във връзка с чл. 477, ал. 1 от КЗ.

Ищецът твърди, че в качеството си на пострадало лице по смисъла на чл. 478, ал. 1 от КЗ, има право, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, да претендира пряко от ответника, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, изплащане на обезщетения за всички претърпени болки и страдания, които са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП.

На 25.02.2021 г. ищецът представил пред ответната страна застрахователна претенция по реда на чл. 380 от КЗ, ведно с пълномощно, констативен протокол за ПТП с пострадали лица, докладна записка, протоколи за разпит на свидетели, скица на ПТП, албум, СМЕ, токсикологична експертиза, талон за изследване, както и история на заболяването № 22610 на Н. Х. З., издадено от УМБАЛ „***“ АД.

Извънсъдебната застрахователна претенция, била изпратена чрез „Б.“ ЕАД и видно от съставената обратна разписка била получена от ответното застрахователно дружество на 26.02.2021 г.

Въпреки представянето от наша страна на необходимия набор от документ по смисъла на чл. 496, ал. 3 от КЗ, получихме отговор на 15.03.2021 г. от ответ с който бяхме уведомени, че следва да представим допълнително влязъл в законна сила акт за приключване на наказателното производство, автотехническа експертиза и медицински документи, удостоверяващи получените увреждания.

На 14.06.2021 г. от наша страна беше изпратена, чрез „Б.“ ЕАД, изисканата и изготвена в рамките на образуваното досъдебно производство, автотехническа експертиза.

Въпреки представянето на необходимия набор от документи по смисъла на чл. 496, ал. 3 от КЗ, както и допълнително изисканите от застрахователното дружество документи, удостоверяващи по безспорен начин, както отговорността на делинквента, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в ЗД „Бул Ине“ АД, така и размера на предявената застрахователна претенция, ищецът получил отговор на 17.06.2021 г. от ответника, с който бил уведомен, че следва да представи допълнително влязъл в законна сила акт за приключване на наказателното производство, както и медицински документи, които вече били представени от страна на ищеца. .

Ищецът счита така мотивирания отговор на ответника за отказ, който по своята същност бил неправилен.

Твърди, че вредите, които търпи са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и последиците от него, са както неимуществени, така и имуществени, като предмет на настоящата искова молба са и първите.

По отношение на неимуществените вреди:

Предвид гореописаните телесни увреждания на ищеца било проведено болнично лечение, а след това лечението продължило в домашни условия. Поради естеството на травмите ищецът е изпитвал силни болки не само в рамото, но в цялата ръка. Тежките травматични увреждания в областта на лявата раменна кост са предизвиквали нетърпими болки, които дори и след приема на болкоуспокоителни не са изчезвали.

Нуждаел се е от поС.на чужда помощ при обслужване на ежедневните си нужди, тъй като както по време на продължителното болнично лечение - 7 дни, така и при домашното лечение движението на лявата му ръка е било ограничено до степен на пълна невъзможност от използването ѝ. Това обстоятелство му създавало значителни неудобства, свързани с невъзможност да изпълнява самостоятелно дори и най-елементарните битови дейности, като къпане, обличане, събличане и ежедневен тоалет.

Допълнителни болки и страдания причинил и фактът, че през първата фаза на болничното си лечение, Н. се надявал, че лечението му ще приключи бързо и ще може да се върне към нормалния си начин на живот и ежедневие, но след като му е извършена оперативна интервенция под пълна анестезия за открито наместване на травмата и поставяне на метална фиксация, ищецът е осъзнал, че това е невъзможно.

През целия период от 17.12.2020 г., когато е настъпил инцидентът до 22.12.2020 г., когато е била извършена оперативната интервенция - 5 дни, ищецът се надявал, че здравословното му съС.ие ще се подобрява. Част от особения интензитет на претърпените болки и страдания от ищеца, твърди че се дължи именно на този факт. През този 5-дневен период, ищецът не само, че не се е подобрявал от медицинска гледна точка, но и със всеки изминал ден, болките му са ставали все по силни, достигайки до степен на нетърпимост. С времето, паралелно с нарастващото страдание изчезвала и надеждата за бързо

оздравяване и връщане към нормален и пълноценен живот.

Кулминацията на страданието в описания времеви интервал, настъпил на 22.12.2020 г., когато Н. не само трябва да се справя с нечовешките болки, но разбира и новината, че трябва да му бъде извършена оперативна интервенция с голяма степен на сложност, именно такава за цялостна открито наместване на фрактурата на рамото и поставяне метална остеосинтеза.

Точно това бил моментът и когато осъзнал, че периодът на болките и възстановяването и времето през което няма да е пълноценен човек не само не свършат, а са едва в началото си, тъй като му предстоял дълъг и мъчителен възстановителен период, съпроводен с прием на медикаменти, процедури по рехабилитация и болка.

Влошеното здравословно състояние на ищеца се отразило тежко и на психиката му - той получил тежка и остра психотравма, чувствал се много зле, станал потиснат, затворил се в себе си, изпитвал постоянно чувство на страх, тревожност, безспокойство, загубил апетита си, страдал от безсъние, стряскане, кошмари, трудно се концентрирал, ставал разсеян, раздразнителен и самовглъбен - „откъснат от външния реален свят“. Ищецът получавал чести кризи - внезапно неволево спомняне за ПТП-то и отново преживяване на мъчителната психическа травма, което винаги било свързано с треперене, сърцебиене, главоболие, световъртеж, потене и много трудно се справял с ежедневните си задължения.

В момента ищецът продължавал да е тревожно-дистимен, като тревожността се кумулирала и страхът се засилвал, когато му се налагало да пресича пътното платно. Изпитвал нежелание да остава сам, имал кошмарни нощни сънища от типа „флашбек“ във връзка с катастрофата, които водили до упорито безсъние. Също така, изпадал в психогенни кризи с треперене и изтръпване на крайниците, и продължавал да бъде силно раздразнителен.

Допълнителна психотравма причинявало и обстоятелството, че дълго време Н. бил поставен в състояние на пълна зависимост от чужда физическа помощ, което го е карало да се чувства непълноценен и унижен.

Наред с горното, причинените тежки травми поставили ищеца в невъзможност да работи и да се издържа, поради което не само не може да помага финансово на близките си, както правил преди настъпването на процесния инцидент, но правило и него самия зависим и от чуждата

финансова помощ.

Доколкото и към настоящия момент ищецът не бил напълно възстановен, както и физически, така и психически от претърпения инцидент и до този момент имал затруднение с извършването на пълноценна и натоварваща физически работа, което от своя страна водило и до спад на финансовите му приходи от трудова дейност.

Позовава се на чл. 52 от ЗЗД и чл. 51, ал. 1 от ЗЗД.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ЗД "Б.И." АД, ЕИК: ***, ***, гр. С.**, да заплати на Н. Х. З., ЕГН: *****, следните суми:

- сумата от 50 000,00 лв. (петдесет хиляди лева), частично предявени от сума в размер на 80 000,00 лв. (осемдесет хиляди лева) - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на причинени телесни увреждания при ПТП на 17.12.2020г., ведно със

- на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ - законна лихва върху размера на обезщетението за неимуществени вреди, считано от 26.02.2021 г. (датата на уведомяването на ответника) до окончателното погасяване на вземането, както и

- на основание чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ - законна лихва върху общия размер на дължимото застрахователно обезщетение (включващо както обезщетението за неимуществени вреди, така и лихвата по чл. 429, ал. 3 от КЗ) считано от 15.03.2021 г. (дата на постановения отказ за изплащане на застрахователно обезщетение) до окончателното погасяване на вземането.

Претендира направените разноски в настоящото производство.

В законоустановения срок е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответникът оспорва изцяло предявените искове. Счита същите са недопустими и неоснователни.

Излага съображения за нередовност на исковата молба.

Оспорва изцяло предявените главни и акцесорни обективно съединени искове. Оспорва изрично предявените акцесорни искове, като счита, че ищецът неправилно е посочил началният момент, от който счита, че му се дължи законна лихва (вторият и третият акцесорен иск). Оспорва изцяло всички твърдения на ищеца в исковата молба. Оспорва твърденията, че

процесното събитие е настъпило по описания от ищеца в исковата молба начин. Оспорва твърденията, че водачът С. И. И., се е движил с превишена и несъобразена с пътната настилка и с атмосферните условия скорост, както и че не е положил дължимата грижа за уязвимите участници в движението. Твърди, че водачът не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП поради действията на ищеца като пешеходец и съсС.ието, в което се е намирал след употребата на алкохол както и във връзка с цялостното поведение на ищеца на платното за движение при настъпване на процесния инцидент.

Оспорва изцяло приложения към исковата молба констативен протокол за ПТП с пострадали лица по отношение отразения в него механизъм на ПТП, както и по отношение причините и обстоятелствата, при които в констативния протокол се сочи че е настъпил процесният инцидент.

Твърди, че предявеният или предявените, тъй като към момента нямало яснота, от ищеца иск (обективно съединени искове) за обезщетение за неимуществени вреди не били съобразени с разпоредбата на чл.52 ЗЗД, както и със задължителната съдебна практика по прилагането на тази правна норма.

Оспорва твърдението, че ищецът е изпълнил законосъобразно процедурата по предявяване на застрахователна претенция пред застрахователното дружество. Точно обратното, ответникът твърди, че ищецът не е спазил законовите изисквания и не е изпълнил законовите му задължения да представи на застрахователя съответните документи.

Оспорва твърдението, че ищецът се е нуждаел от поС.на чужда помощ при обслужване на ежедневните му нужди, както и че това му е създавало значителни неудобства.

Оспорва изцяло твърденията на ищеца за претърпените от него неимуществени вреди, включително и тези, заявени на стр.6 от исковата молба. Оспорва твърденията, че ищецът е претърпял описаните от него неимуществени вреди във всяко едно отделно проявление. Считам, че механично и произволно са изброени несъществуващи симптоми и съсС.ия на ищеца, много от които били вероятно заимствани от други документи. Твърди, че описаните от ищеца симптоми и негативни съсС.ия не отговаряли на действителното му съсС.ие. Твърди, че начинът, по който са описани симптомите и съсС.ията на ищеца съдържал непреодолими противоречия, тъй

като е невъзможно тези съсС.ия и/или симптоми да съществуват, да се проявят, едновременно с другите посочени такива.

Оспорва твърдението, че ищецът „получава чести кризи“. Използваните от ищеца специфични за психологията и психиатрията термини като „тревожно - дистимен“, „флашбек“, „психогенни кризи“, „психотравма“ не намирали реална опора в описаните негови преживявания и съсС.ия. Оспорва изцяло твърденията в този аспект, като твърди, че ищецът изобщо не е получавал и не получава кризи, нито пък те са придружени с описаните от него негативни съсС.ия. Оспорва твърдението на ищеца, че се чувства непълноценен и унижен, като твърди, че евентуалното наличие на подобни усещания у ищеца за самия него са свързани с негови преживявания в един по-ранен етап от неговия живот и нямат връзка с настоящия правен спор. Оспорва твърдението, че към момента ищецът не бил възстановен напълно физически и психически, както и че имал затруднение с извършването на физическа работа. Оспорва като неотносими твърденията на ищеца, че неговите съсС.ия се отразяват на финансовите му приходи, като твърди, че те нямали отношение към предмета на правния спор.

Оспорва направеното от ищеца обобщение, с което твърдял, че инцидентът имал за последица силно негативно влияние върху целия негов бъдещ живот.

Ответникът прави възражение за съпричиняване от ищеца Н. Х. З.. Счита, че с поведението си същият е допринесъл в посочената по-долу степен за настъпване на вредоносния резултат и по-точно за травматичните увреждания, които са му били причинени при процесния инцидент и за претърпените във връзка с тях неимуществени вреди. Твърди, че ищецът се е движил по платното за движение като пешеходец след употребата и при наличие на значително количество алкохол в кръвта му. На следващо място, З. допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, тъй като е пресичал платното за движение без да изпълни задълженията си по ЗДВП и в нарушение на правните норми, подробно описани в отговора на исковата молба.

Счита, че като цяло поведението на Н. З. на платното за движение е било неадекватно на конкретната пътна ситуация и именно с това негово поведение е допринесъл за настъпване на ПТП и причиняване на

травматичните му увреждания и свързаните с тях неимуществени вреди.

Моли съда да отхвърли изцяло предявените от ищеца обективно съединени иски за осъждане на застрахователното дружество да му заплати обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законна лихва, като неоснователни. Евентуално, в случай, че съдът приеме, че на ищеца се дължи обезщетение моли да бъде уважено заявеното възражение за съпричиняване и да бъде намален с 85% или със съответно приетия от съда процент на допринасяне (съпричиняване) от страна на Н. З. определеното му обезщетение.

Постъпила е **допълнителна искова молба**, с която ищецът допълва и пояснява първоначалната такава.

Счита, че изложените твърдения за нередовност на исковата молба по своето същество се неверни.

Отново излага обстоятелствата, свързани с предявяване на пратенция по реда на чл. 380 от КЗ. Счита, че твърденията за неспазена или формална извънсъдебна процедура по реда на чл. 380 от КЗ са неверни.

Относно направеното оспорване на механизма на произшествието и отговорността на водача на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А3“, с рег. № ***, управляван от виновния водач С. И. И., в това число неговата вина и противоправно поведение, ищецът посочва, че е ангажирал доказателства в тази връзка.

На следващо място, посочва, че представеният по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица е надлежно съставен от компетентни държавни органи, съдържа всички изискуеми реквизити и е подписан от длъжностните лица.

Ищецът взема становище и относно направеното оспорване на исковите по основание и размер и се позовава на чл. 52 от ЗЗД. Счита, че претендираното обезщетение, не е завишено.

Във връзка с твърдяното съпричиняване от страна на пострадалото лице взема становище, че за да е налице съпричиняване като основание за намаляване на дължимото от застрахователя по застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите обезщетение, е необходимо пострадалият обективно да е допринесъл с поведението си за вредоносния резултат, а не с

условното и предполагаемото си поведение. В този смисъл се позовава на съдебна практика.

Заявява, че поддържа предявените акцесорни иски. Посочва, че съгласно чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, лихвите за забава, за които застрахованият по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите /ЗЗГОА/ отговаря, се покриват от застраховката, и са част от дължимото застрахователно обезщетение. Същите на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ се плащат от застрахователя в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност), считано от датата на узнаване за събитието.

Постъпил е **допълнителен отговор**, с който ответникът заявява, че поддържа всички направени възражения и изложени доводи в отговора на исковата молба.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Между страните не се спори относно наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, учредено с полица № BG/02/120001605180 с начална дата на покритие 12.06.2020г, сключена с ответника.

С влязло в сила решение № 19/13.01.2021 г. по НАХД № 3259/2021г. по описа на С. районен съд е признат обвиняемия С. И. И. за виновен в това, че на 17.12.2020 година в град С.З., по булевард ***, в посока от изток на запад, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка „Ауди“, модел „А 3“, с регистрационен *** е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в Закона за движението по пътищата, тъй като водачът С. И. И. е управлявал лекия автомобил, със скорост 60.5 км/час, движейки се в град С.З., по булевард *** в посока от изток на запад и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Н. Х. З., изразяваща се в счупване на шийката на лявата раменна кост, което е причинило трайно затруднение на движението на левия горен крайник, чието възстановителен период е по-дълъг от 30 дни.

От заключението на КСМАТЕ се установява, че в резултат на ПТП, случило се на 17.12.20 г. в гр.С.З. ищецът Н. Х. З. е получил: счупване на лявата раменна кост в областта на анатомичната шийка. Счупването на

раменната кост в областта на шийката е тежка травма. То е получено от действието на твърди, тъпи предмети и отговаря да е получено по време и начин описани в исковата молба - блъскане на пешеходец от ЛА и падането му върху терена. То е причинило трайно затруднение на движенията на лявата ръка и при правилно лечение/в случая-оперативно/ лечебно възстановителния период е за около 3,5-4 месеца. Тази травма покрива критериите на медико биологичния признак на средна телесна увреда. От ИЗ №22610 издадено на името на ищеца е видно, че е хоспитализиран в КОТ на УМБАЛ. Извършена е предоперативна подготовка - параклинични изследвания / ПКК, биохимия, урина, ЕКГ/, консултиран е с кардиолог. Назначена била терапевтична схема включваща: Аналгетик, Антикоагулант, Антибиотик, НСПВС. На 22.12.20г/Оп.Протокол №586/е извършено оперативно лечение. Под обща анестезия и под рентгенов контрол е направена открита репозиция на фрактурата и фиксирането ѝ с хумерален пирон, заключен проксимално и дистално. Следоперативния период е протекъл със стабилизиране на общото и локално състояние, с подобрение, с афебрилитет. На 25.12.20г е дехоспитализиран. Дадени са препоръки за смяна на стерилни превръзки през 3 дни, за сваляне на конците на 12-14-ия ден, за приемане на антикоагулатна профилактика още 10 дни, да рехабилитира движенията в раменната става в безболковия диапазон. Препоръчани са 2 контролни прегледа - на 04.01.21 и на 23.01.21 г. Счупването на раменната кост в областта на шийката е силно болезнена травма от острия момент. Тя продължава до извършване на оперативното лечение, а също и през първите 4-5 следоперативни дни. През този период се купира с използване на аналгетици. През следващите дни тя започва постепенно да отслабва, но бавно. След извършеното оперативно лечение на 20-ия ден е много слаба. Отново засилването на болковия синдром се отбелязва при започване на рехабилитацията. След това отново бавно затихва. При разговора с ищеца по време на експертния преглед на 25.09 2022г се уточни, че е ползвал документи за временна нетрудоспособност само за 68 дни. Той не е бил възстановен за този кратък период, но е започнал да работи поради риск от съкращение и ултиматум от ръководството на фирмата, в която е бил назначен. Травмата на раменната област, съчетана със счупване на раменната кост в горния и край, лекувана оперативно води до преживяване на продължителен болков период. Той създава не само дискомфорт, но и затруднение на нормалните, ежедневни движения в бита. Пострадалият с такава травма, а и в конкретния случай има сериозни затруднения, до невъзможност сам да се съблича и облича, да извършва сам тоалета си. Особено за първите 2 месеца от лечението/следоперативния период/ ищецът се е нуждаел от чужда помощ в ежедневието си. Лявата ръка през целия лечебно-възстановителен период е неизползваема за всякакъв вид трудова дейност. Няма хипотрофия. Няма субективни оплаквания от неврологични усложнения - няма парестезии/изтръпване/. Усеща лявата си ръка като доста по-слаба, сравнена с предтравмения период, с лесно уморяема мускулатура и

за това се стреми да не я използва за физическа работа. При палпация върху главата на раменната кост има болка. При активни движения в раменната става се установяват крепитации, което говори за напредване на дегенеративни процеси - изтъняване на хрущялния слой върху раменната глава. По отношение на прогнозата за раменната става за в бъдеще може да се заключи, че в нея ще се развият дегенеративни изменения в обозримо бъдеще, т е. още след 6-7 години от тук напред. По отношение на самата фрактура, вече няма никакви рискове относно консолидацията и здравината ѝ. Не е задължително да се премахва импланта/хумерален пирон/. Пешеходецът З. е предприел пресичане на северното платно от север на юг, в непосредствена близост до основата на пътен знак "В 28", комбиниран с табели "Е 20" - 5 места и надпис качването само от дясно. Пешеходеца Златарев преди сблъсъка се е движил пред предния край на паркирал лек автомобил. Зад паркираният автомобил са паркирали и други МПС. Удара е с предна дясна част на л.а. в лява страница на пешеходеца. Извода е, че пешеходеца е бил приведен напред, като лявата ръка държаща торбичката е била напред. Тялото му е попаднало върху преден капак, а лявото рамо върху предно панорамно стъкло /напукване придружено със счупване (прорез) върху предно панорамно стъкло — отпред назад с дължина 0.25 метра, отстоящо на 0.40 метра от основата му нагоре и на 0.65 метра от дясна страница към средата, и на 1.50 метра от предна дясна част назад/. Мястото на сблъсъка се намира в южната пътна лента. От техническа гледна точка пешеходеца Н. З. е предприел пресичане на пътното платно от север на юг и траекторията му на движение се е пресякла с траекторията на движение на л.а. "Ауди" АЗ управляван от С. И.. От техническа гледна точка при условие, че пешеходеца Н. З. е възприел приближаващия автомобил като опасност за настъпване на ПТП, изчакал е л.а. да премине по пътното платно и след това да предприеме пресичане на пътното платно от север на юг, няма да има пресичане на неговата траектория на движение и траекторията на движение на автомобила, съответно няма да има сблъсък/удар. Скоростта на движение на пресичащият пешеходец при бавен ход на движение е равна на 3.80 км/ч. или 1.06 м/с.. Скоростта на движение на пресичащият пешеходец при спокоен ход на движение е равна на 5,30 км/ч. или 1.47 м/с. Скоростта на движение на масовия център на автомобила преди ПТП е равна на 66.92 км/ч.. Скоростта на движение на масовия център на автомобила в момента на удара е равна на 34.15 км/ч.. Скоростта на движение на пресичащият пешеходец при бавен ход на движение е равна на 3.80 км/ч. или 1.06 м/с.. Скоростта на движение на пресичащият пешеходец при спокоен ход на движение е равна на 5.30 км/ч. или 1.47 м/с. Опасната зона на движение / спиране / на лек автомобил "Ауди" АЗ с рег. № *** при движението му със скорост за движение 18.59 м/с. или 66.92 км/ч. е равна на 55.94 м. Опасната зона на движение / спиране / на лек автомобил "Ауди" АЗ с рег. № *** при движението му със скорост за движение 13.89 м/с. или 50,00 км/ч. е равна на 33.51 м.. ОтС.ието на л.а. "Ауди" АЗ с рег. № *** от мястото на сблъсъка е равно на 61,99 м. при

движението му с реалната скорост равна на 66.92 км/ч., когато пешеходеца е предприел пресичането на платното от север на юг, излизайки южно от левия край на паркираният л.а. до мястото на удара. ОтС.ието на л.а. "Ауди" А3 с рег. № *** от мястото на сблъсъка е равно на 44,44 м, при движението му с реалната скорост равна на 66.92 км/ч., когато пешеходеца е предприел пресичането на платното от север на юг, излизайки южно от левия край на паркираният л.а. до мястото на удара. ПТП е настъпило в населено място и разрешената скорост на движение на л.а."Ауди" А3 е до 50.00 км/ч.. Водача на лек автомобил "Ауди" А3 с рег. № *** преди настъпването на ПТП се е движил със скорост 66.92 км/ч., която скорост е надвишавала разрешената скорост за движение в населено място. Пешеходецът Н. З. не попада в опасната зона за спиране на л.а. "Ауди"А3 с рег. № *** и водача му при своевременно възприемане на опасността, е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП. Пешеходецът Н. З. не попада в опасната зона за спиране на л.а. "Ауди" А3 с рег. № *** и водача му при своевременно възприемане на опасността, е имал техническа възможност да предотврати настъпването на ПТП. Пешеходецът З. е предприел пресичане на северното платно от север на юг, в непосредствена близост до основата на пътен знак "В 28". комбиниран с табели "Е 20" - 5 места и надпис качването само от дясно, на около 0.25 м. западно от ориентира. На около 55,00 метра западно от мястото на сблъсъка/удара е началото на повдигната пешеходна пътека тип "М 8,1 " очертана с непрекъснати линии. Непосредствено след случилото се ПТП и идването на екип на „Пътна полиция” на местопроизшествието пострадалият Н. З. е бил тестван по надлежния ред за употреба на алкохол, като е констатирано наличие на алкохол в издишания от него въздух в концентрация 1,9/1000 промила. В тази връзка му е бил издаден талон за кръвно изследване. След това той бил откран с линейка в ЦСМП на УМБАЛ - С.З.. В описания талон ищецът е попълнил с „не приемам” графата за показанията на техническото средство. В графата за избор да бъде или не изследван за употреба на алкохол чрез кръвен анализ е попълнил ”отказвам”. Този талон на ищеца е бил връчен в 22,25 часа срещу негов подпис. Изследването на алкохолната концентрация в издишан въздух е била 1,9/1000 промила. Тази стойност е закономерно по-малка от стойността показваща алкохолната концентрация в кръвта. Нейната стойност/в кръвта/ е винаги по реална и определя степента на алкохолно опиянение. В случая се касае за СРЕДНА СТЕПЕН на опиянение. В конкретния случай употребата на значително количество алкохол е довело до понижаване на активното му внимание, забавяне на реакциите му, стесняване на периферното му зрение/тунелно виждане/, повишаване на времето за реакция спрямо шумови дразнители и светлина до намаляване на зрителната му острота, забавяне на мускулния тонус и забавяне на времето за реакция, намалена е способността му за преценка на разсгояние-скорост-време. В този смисъл при ищеца е била чувствително намалена способността му да реагира по адекватен начин на базата на рефлексни на ситуацията. В материалите по делото и приложеното

досъдебно производство няма информация, относно това пешеходеца преди да предприеме пресичането на пътното платно на бул. *** до № 137, да се е огледал. Траекториите на движение на л.а. преди сблъсъка е била по бул. *** от изток на запад, като л.а. "Ауди" АЗ с рег. № *** е управляван от С. И. И. Траекторията на движение на пешеходеца Н. Х. З. преди сблъсъка е била от север на юг и е пресичал северните пътни ленти на бул. *** до № 137. Пресичането на двете траектории се явява конфликтна точка при конкретната пътна ситуация. При непресичане на тези две траектории на движение, няма да има конфликтна точка и съответно няма да настъпи сблъсък/удар между л.а. и пешеходеца. При конкретната пътна обстановка, от техническа гледна точка пешеходеца е трябвало преди да предприеме пресичане на северната част на пътното платно на булеварда, да се огледа наляво и след като се убеди, че няма приближаващо са ППС, да предприеме пресичането на тази северната част на пътното платно на бул. ***. Една от техническите причини за настъпване на ПТП при конкретната пътна обстановка е, че преди да предприеме пресичането на северната част на пътното платно на булеварда, пешеходеца не се е съобразил в местоположението и посоката на движение на приближаващият л.а. "Ауди" АЗ. При спазването на тези изисквания за безопасно движение по пътищата, пресичащият пешеходец Н. З. е имал възможност да не допусне настъпването на ПТП при конкретната пътна обстановка. От техническа гледна точка пресичащият Н. З. е имал възможност да предотврати настъпване на ПТП, при условие, че преди да предприеме пресичането на пътното платно, се беше съобразил в местоположението и посоката на движение на приближаващият л.а. "Ауди" АЗ. От техническа гледна точка при условие, че пешеходец Н. З. е възприел приближаващия л.а. "Ауди" АЗ като опасност за настъпване на ПТП изчакал е л.а. да премине по пътното платно и след това да предприеме пресичане на пътното платно от север на юг, няма да има пресичане на неговата траектория на движение и траекторията на движение на автомобила, нямаше да има конфликтна точка, съответно няма да има сблъсък/удар. ПТП е настъпило при видимост - работещо улично осветление и осветен участък пред автомобила при движение на къси светлини, на около 70.00 м. пред десния фар, следователно от толкова метра - около 70.00 м., пешеходец е следвало да попадне в полезрението на водача на автомобила, независимо от мястото на пресичането на пътното платно. ПТП е настъпило при видимост - работещо улично осветление и осветен участък пред автомобила при движение на къси светлини, на около 70 00 м., пред десния фар, следователно от толкова метра - около 70,00 м. пешеходец е следвало да попадне в полезрението на водача на автомобила, независимо от мястото на пресичането на пътното платно и това, че е бил с тъмни дрехи. Пешеходецът Н. З. е имал видимост към приближаващия лек автомобил "Ауди" АЗ и е нямало техническа причина да не го възприеме.

От събраните по делото гласни доказателства: се установява следното:

Във връзка с механизма на ПТП е разпитан С. И. И. който сочи, че е участвал в ПТП на 17.12.2020г. в гр.С.З.. Преди ПТП се движел в посока центъра на гр.С.З.. Около 10 – 15 метра забелязал пешеходеца преди да настъпи удара. Излязъл от дясно в посока наляво между паркиралите автомобили. Твърди, че пострадалият бил приведен напред и бързо излязъл на платното. Бил облечен в тъмни черни дрехи. Нямамо как да реагира толкова бързо. Веднага след като го видял задействал спирачната система, тъй като нямал време за друга реакция. Ударил пешеходеца по средата на лентата с предна дясна част на автомобила. Имало улично осветление, което работело.

По отношение на преживените от ищеца болки и страдания е разпитан свидетеля Г. К. К. който установява, че познава Н. от около 5 години, не са много близки, а приятели. Преди около 2 години след като вече бил излезнал от болница му разказал, че малко преди Коледа, средата на декември месец 2020 г. претърпял ПТП. Била му фиксирана лявата ръка и не можел да я движи. Чувствал се много зле психологически и физически. Оплаквал се как ще се справи сега. След това ПТП, ищецът се чувствал зле. Към настоящия момент не е същият човек. Твърди, че ищецът не може да прави пълен обем движения с ръката. Занимава се с рекламни материали, блиндира автомобили. Работата му е свързана с физически усилия. След инцидента не можел да работи, ръката му била фиксирана. Сочил, че го виждал да работи само с дясната ръка. Свидетелства, че е по-затворен от самото ПТП, по- стеснителен.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380](#) от КЗ.

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 17.12.2020 г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

При така приетата фактическа обстановка, установена от събрания по

делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното дружество по предявения срещу него с правно основание [чл. 432, ал.1 КЗ](#), с която норма е регламентирано Увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" за заплащане на обезщетение.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието. Аналогична е разпоредбата и на чл. 300 ГПК. Видно от приложеното решение № 19/13.01.2021 г. по НАХД № 3259/2021г. по описа на С. районен съд е признат С. И. И. за виновен в това, че при процесното ПТП по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Н. Х. З..

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по [чл. 45 от ЗЗД](#). Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) следва да бъде ангажирана, като предявените иски за неимуществени вреди се явяват доказани по основание.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това.

От изслушаната по делото съдебно – медицинската експертиза се установява, че ищеца е получил: счупване на лявата раменна кост в областта на анатомичната шийка, което е тежка травма.

За да определи размера на дължимото обезщетение, настоящият съдебен

състав съобрази, че на ищеца е причинена средна телесна повреда. Вещите лица по КСМАТЕ сочат, че счупването на раменната кост в областта на шийката е силно болезнена травма от острия момент. Тя продължава до извършване на оперативното лечение, а също и през първите 4-5 следоперативни дни. След извършеното оперативно лечение на 20-ия ден е много слаба. Отново засилването на болковия синдром се отбелязва при започване на рехабилитацията. След това отново бавно затихва. Травмата на раменната област, съчетана със счупване на раменната кост в горния и край, лекувана оперативно води до преживяване на продължителен болков период. Той създава не само дискомфорт, но и затруднение на нормалните, ежедневни движения в бита. Пострадалият в конкретния случай има сериозни затруднения, до невъзможност сам да се съблича и облича, да извършва сам тоалета си. Особено за първите 2 месеца от лечението/следоперативния период/ ищецът се е нуждаел от чужда помощ в ежедневието си. Лявата ръка през целия лечебно-възстановителен период е неизползваема за всякакъв вид трудова дейност. Към настоящия момент съгласно показанията на свидетеля, ищеца все още изпитва болки и страда от ограничения от физиологично естество и в личния и социалния си живот, като тези обстоятелства се потвърждават и от КСМАТЕ.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва обаче да се има предвид, че от свидетелските показания не се установи твърдението на ищеца, че е претърпял психотравма, както и че е бил тревожен и раздразнителен, каквито твърдения ищецът е навел в ИМ.

Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност, както и възрастта на пострадалия, намира, че дължимото обезщетение за неимуществени вреди е в размер на 30 000 лв.. В останалия претендиран размер от 50 000 лв., частично предявен от сумата 80 000 лв., искът следва да се отхвърли като неоснователен.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че ищеца с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат. За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилния вредоносен резултат,

без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създавал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай от приета КСМАТЕ се установи, че в случай че ищецът се беше съобразил с приближаващия го автомобил и с неговата скорост, то ПТП изобщо не би настъпило. Ищецът е пресичал на 55 метра от пешеходна пътека, между паркирани автомобили, приведен напред с тъмни дрехи и е навлязъл внезапно на платното за движение. Следва освен това да се отбележи, че при пострадалия е установена концентрация на алкохол в кръвта, която се е отразила на неговото поведение при настъпване на инцидента.

С оглед тези ангажирани доказателства, настоящият съдебен състав възприема като основателно наведеното възражение и намира, че с поведението си ищецът е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, като определя процент на съпричиняване от 10%.

Предвид горното с приетите 10 % съпричиняване следва да бъдат редуцирани определените обезщетения, т.е. на ищеца се следва сумата от 27 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди.

Заявена е и претенция за присъждане на обезщетение за забава, считано от датата на уведомяване на застрахователя ответник - 26.02.2021 год.. Съгласно КЗ отговорността на застрахователя за лихви, дължими от застрахования на увреденото лице е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователя е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице. При това разпоредбата на чл. 498 от действащия КЗ предвижда задължение на увреденото лице при настъпване на застрахователното събитие да предяви претенцията си първо пред застрахователя и едва, ако същия не е платил в срока по чл. 496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, то

може да предяви прекия иск по чл. 432 от КЗ срещу застрахователя. В конкретния случай на 26.02.2021 год. ищеца е депозирал застрахователна претенция до ответника, поради което следва да се приеме, че застрахователят е уведомен за процесното ПТП именно на тази дата и от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по чл. 429, ал. 2, т. 2, вр. с ал. 3 от КЗ. Поради това лихва за забава върху горепосоченото обезщетение се дължи както е поискано в ИМ от 26.02.2021 год., до датата на окончателното плащане.

Без уважение следва да се остави претенцията за законна лихва върху общия размер на дължимото застрахователно обезщетение (включващо както обезщетението за неимуществени вреди, така и лихвата по чл. 429, ал. 3 от КЗ) считано от 15.03.2021 г. (дата на постановения отказ за изплащане на застрахователно обезщетение) до окончателното погасяване на вземането.

По разноските:

Ищецът е освободен от заплащане на държавна такса, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СтОС държавна такса върху уважената част от исковите в размер на 1080 лева, както и сумата 353,70 лв., възнаграждение за вещи лица.

При този изход на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на мл. адв. Б.А., адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА, съразмерно с уважената част от исковите в размер на 2511 лв.. На ответника също се дължат разноси, съобразно отхвърлената част от исковите в размер на 1957 лв.. Направеното възражение на проц. представител на ищеца за прекомерност на адв. възнаграждение на ответника е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С.***, ЕИК ***, да заплати на Н. Х. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Ч.**, чрез мл. адв. Б.А., с адрес за призоваване: гр. С.**, **, сумата от 27 000 лв. (двадесет и седем хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, преживени душевни болки и страдания в резултат на претърпяното ПТП на 17.12.2020 г., ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от

26.02.2021 год., до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля предявения иск за останалия претендиран размер от 50 000 лв., частичен от 80 000 лв., както и претенцията за законна лихва върху общия размер на дължимото застрахователно обезщетение, включващо както обезщетението за неимуществени вреди, така и лихвата по чл. 429, ал. 3 от КЗ, считано от 15.03.2021 г., до окончателното погасяване на вземането, като неоснователни.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С.***, ЕИК ***, да заплати на мл. адв. Б.А., сумата 2511 лв./две хиляди петстотин и единадесет лева/, адв. възнаграждение по чл. 38 от ЗА.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С.***, ЕИК ***, да заплати сумата от 1080 лв. /хиляда и осемдесет лева/, представляваща държавна такса и сумата 353,70 лв., възнаграждение за вещи лица по сметка на ОС С.З..

ОСЪЖДА Н. Х. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Ч.**, чрез мл. адв. Б.А., с адрес за призоваване: гр. С.**, **, да заплати на ЗД „Б.И.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С.***, ЕИК ***, сумата от 1957 лв., разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението, чрез ОС С.З. пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____